

ло да произлѣзе друго царство (малкый-тъ рогъ), което щѣло да бѣде различно отъ първы-тъ, и щѣло да подчини три отъ десеть-тъ царства. Вѣруватъ че тыя три-тъ сѣ Ексархія-та Равенска, Царство-то на Ломбарды-тъ и Римскы-тъ щати, които сѣ подчинени подъ власть-тъ на Папы-тъ, когато тѣ присвоили свѣтскѣ власть. Тогава “ще говори думы противъ Вышняго, и ще гони Святый-тъ на Вышняго, и мысли да измѣни врѣмена и законы.”

7) Жена-та въ видѣніе-то на Св. Іоан. несумнѣнно ся относи на Папскый-тъ Римъ. Защото (1) Ангель-тъ изяснилъ че жена-та е голѣмъ градъ. “Жена-та, коѣкто си видѣлъ е голѣмый-тъ градъ, който царува надъ земны-тъ царіе” (Откр. 17; 18). Папы-тъ, подирѣ като присвоили свѣтскѣ-тъ власть, пѣколко вѣка были най силни въ Европѣ. Тѣ сваяли и въздигали царіе самовольно.

(2) Тоя градъ сѣдѣлъ на седмь горы (ст. 9). Римъ въ старо врѣме ся наричалъ *седмохълмный градъ* (Septicollis Roma). Овидъ стихотворецъ-тъ пѣлъ за Римъ, градъ който сѣдѣлъ на седмь планины (Septem montibus); И Оратій нарича Римъ градъ сѣдящъ на седмь хълма (Septem colles). Тертуліанъ рекль “Относямъ ся до Римскы-тъ гражданае; людіе, които живѣють на седмь хълма” (Апология, 35). И Іеронимъ като прѣдумалъ Марселлѣ да остави Римъ, рекль ѣ, “Чети що е казано въ Откровеніе-то Іоанново за седмь-тъ горы.”

(3) “Жена-та была облѣчена въ червено”